

LIETUVIS BRAZILIJOJ

Leidžia S. PAULO, Vytauto Didžiojo 1930 m. Balduo 22 d. Red. St. Puišys 16 (67) Nr.
 2 METAI Spaudos b-vė „Šviesa“ Red. ir Adm. adresas Caixa postal 1764, São Paulo. Red. ir adm. būstinė: Rua Visconde de Parnahyba, 370

Sveiki, sulauke Šventų Velykų

Velykų prosvaista.

Velykos — tai gražus, skaitus paveldas niuriuosa, kartais purvinuose mūsų ka dieninio gyvenimo rėmuose. Yra žmonių, kurie nenorėdami sutalpinėti to paveldo savo siauro gyvenimorėmuose apkarpo jį, arba visai išmeta laukan.

Ar tai išmintinga? Tiesa, mes siaurėja materialis skurdas, nepasisekimai. Beveik kasdien tenka namams susivilti tuo, ar kita žmogumi, kuriuo mes pasitikėjome. Mes dažnai nepatinkanti dągi patėlis s vinių, nes nevaliojame būti tuo, kur turėtume būti. Žodžiu mes brūdžiojame po materialio ir dvasinio skurdo lūgynus ir tam visam nesimato galo.

O vienok mūsų širdis yra pasilgusi džiugumo, laimės, kilniosios meilės. Ji s beieškodami mes apleidome brangiąją Tėvyne, plaukėme per jūras plėmas, žygiavome kalnais ir miškais, pilsomis, kitas dągi nusiminėme. Šiandien mes klausiamė savęs, ar yra kur šalėlė, kur žaunės laimingai, broliškai gyventų? Ir turime atsakyti, kad jos nėra. Yra tik retos prosvaitos, tik šypsenos pro ašaras.

Viena tų prosvaitų, tai Velykos. Joms artėjant širdis ima gyviau plasnėti, mintij kyla džiugmingi atsiminimai, mus paguana slėpta viltis. Ruošiamės sutikti brangią metinį Svečią Tvarkomė savo lidą, sukrapštomė skanesnį kasnį, puošiamės išeiginiais rūbais; skaidriame sažinė ir kiek galėdami vejamė laukan neapykantą ir kitus žemus įjūmus. Mes trokštamė bent tai dienelei, bent tai valandėlei pajusti tyro džiugumo kibirkštėlę.

Ir štai nušvinta Velykų rytas. Saulėi sužėjęs, varpum sugaudus atskrenda šiai, atšvytruoja sena, bet neeštanti geroji naujiena;

Linksmas diena mums prašvito,

Kristus kėlė, mirtis krito.

Aleliuja! Aleliuja!

Mūsų dvasios akyse stoji Kristus su spindinčiais žaidų žymėmis, su pergales ženklų, kryžiumi, rankose. Kristus, Dvas ir žmogus, patis buvęs darbininku ir ragavęs visą skurdo kartumą, jda į mūsų sugeltas širdis paguodos belzanas: — Ramybė jums! Aš duodu jums ramybę, kurios pasaulis duoti negali.

Kiekvieno darbininko, kiekvieno bedalio krūtinė laisvian atsidūsta, sulinkę pečiai atsitiesia. Štai mūsų vienatinis patikimas draugas, kurs mus ne apvils. Štai Tas, kurs savo angelams lieps surinkti visų veikiančių ašaras, visų dirbančių prakaito lašus ir pavers juos brangi is deimantais. Štai Tas, kurs pasigailelės žmonių nešmintingo silpnumo. Štai Tas, kurs nubaus visus piktos valios niekšus.

Kristaus prisikėlimas, tai mūsų tikėjimo, mūsų dvasios gyvybės prisikėlimas. Nebūtų gyvosios krikščionybės, jeigu nebūtų buvę Prisikėlimo. Šiandien skuba prie atdaro Kristaus grabo dągi mąžuolikai. Ir jie šiandien tiki, kad Kristus yra gyvas.

Joks žemės galiūnas, joks turtuolis nestengtų suteikti šimtam milijonų

Lietuvos žinios

Civilinės vedybos sudaro daug nemalonumų.

Klaipėdos krašte yra įvestos civilinės vedybos, dėl kurių daug merginų nukentėia. Taip pavyzdžiui kovo pradžioje vienas Pagėgių geležinkelio mašinistis pamėgino iškrėsti šposus. Prisiviliojęs panelę, nuvyko pas registracijos valdininką, surašė jungtųjų akta. Kalbama panelė manė, kad dar bus kitos kokios jungtuvės, bet pasirodė iš juokų ir rimtas dalykas.

Kovo 19 d. vedybų registracijos valdininkas prisieuntė panelėi jungtųjų nuorašą, iš kurio matyt, kad ji yra jau tikra žmona. Panelė verkia ir nenori eiti pas vadinamąjį vyrą. O jau išsiskyrimas be priežasties nebe galimas.

Ar netikra tragikomedija!

Paskutinis emigrantų transportas Pietų Afrikon.

Kovo 19 d. išvažiavo iš Kauno į Pietų Afriką 437 žydai. Tai vienas paskutiniųjų transportų iš Lietuvos į Pietų Afriką, nes ten greit išgalios kvota ir emigracija bus suvaržyta.

Cukraus suvartojimas.

Į Lietuvą cukraus įvežta: 1923 m. — 11,340 tonų, 1924 m. — 14,452 tonų, 1925 m. — 19,802 tonų, 1926 m. — 21,762 tonų, 1927 m. — 23,170 tonų, 1928 m. — 24,948 tonų, 1929 m. — 27,031 tonų.

Paskutiniaus keleriais metais už cukrų Lietuva sumoka kasmet apie 20 mil. lt.

Banditai žemaičiuose.

Urvikių k. pas pil Geležių vasario 24 dienos naktį dvylikta valandą įsiveržė 4 vyrai. Vienas turėjo rusų karišką šautuvą. Įsiveržę pareikalavo pinigų ir žemės nuosavybės dokumentus. Dokumentus gavę tuoj čia pat sudegino. Pinių gavo tik 25 litus. Be to paėmė aukšnij laikrodį ir skustuvą.

Čia apsidirbę puėjo pas vieną mažažemį, iš kurio gavę tik 8 litus, pasiėmė sau tik 3 litus. Iš čia nubrožė tą

žmonių tiek džiugumo, kiek tikėjimas į Kristaus prisikėlimą. Kas paguos palięgėli, senelį, mirštantį, jeigu ne tikėjimas į tą, kurs yra Tiesa, Gyvybė, Prisikėlimas?

Rytoj kiekvienas mūsų grįšimo prie kasdienio savo gyvenimo kryželio, bet šiandien mūsų sielose šventė. Rytoj mes parklupdami kopsime į Golgotą, bet mums ji nebaisi, nes tas kelias veda į Prisikėlimą.

Kristus yra mūsų Vadas ir stiprybė visuomeniniame darbe, vaikų auklėjime ir asmeninėje kovoje už žmoniškumą ir idealą.

Kristus, nuodėmės ir mirties Nugulėtojas, yra taja Velykų prosvaista, kuri nušviečia viso mūsų gyvenimo kelią.

J. V.

pat naktį dar pas trečią ūkininką. Ten jie galvojo užkūsią turtingą tarnaitę, apie kurią ėjo kalbos, kad turinti 400 sutauptusi. Tačiau tarnaitės nerado.

Vilniaus šeimininkai pridarė 200.000 nuostolių.

„Gazeta Warszawska“ praneša, kad Vilniaus magistrats savo lengvamanisėku ir išlaidžiu šeimininkavimu padarė miestui apie 2,000,000 zlotų nuostolio. Dėl tos priežasties daug kas Vilniuj reikalauja, kad magistratas točtuojau atsistatydintų, miesto taryba būtų paleista ir nauji rinkimai paskelbti. Tačiau yra žinių, kad tam tikros sferos daro žygių, kad magistrato kadencija būtų pratęsta dar dvejiems metams. „Tai tikrai būtų „moralinės sanacijos“ vertas skandalas“, pažymi laikraštis.

São Paulo lietuvių Kronika.

1. Naujas lietuviškas laikraštis. Balandžio 12 d., São Paulo lietuvių kolonijoj pasirodė naujas lietuviškas laikraštis „NAUJIENOS“. Jį leidžia ir redaguoja žiuomas lietuvių kolonijai p. Liūdas Valiukas. Savo įžanginiame žody Redakcija pasisako, kad „Naujienos“ įvairins lietuvių gyvenimą įdomius ir rimtomis naujienomis, nors į „šviesia ateitį“ neapsima lietuvius vesti. Toliau pasizada nieką nesmeititi ir nekoliotis. Tačiau pavardius visą laikraštį randame vieną žinutę, kurioje pasakyta, kad jau antrame numery bus talpiama straipsniai apie Brazilijos lietuvių veikėjus, kuriuos jau išauksto pajuokiu, nes rašo juos kabutėse, tad vargu ar bus tas pažadas išpildytas.

„Naujienose“ bendradarbiauja, kaip pati redakcija sako „pačis stipriausias ir žinomas lietuvių kolonijoj pajėgos“, kurių tarpe figuruoja p.p. Juozas Daugėla, Juozas Januškis ir kiti.

Pirmas numeris išėjo gan švarus. Ar toks bus tas laikraštis ir toliau, atei tis parodys. Del atskirų straipsnių prie prėgos išsirtarsime vėliau.

2. P. Juozas Daugėla išvyksta. Teko patirti, kad „Lietuvos Aido“ korespondentas p. Juozas Daugėla, kuris pastaruojau laiku gyvena São Paulo mieste, šiomis dienomis išvyksta Argentinon. Ten mano pasisvesti lietuvių kolonijoj grynai kultūriniam darbiui. Linkime jam toje srityje gero pasisekimo.

3. Užmušė lietuvi. Balandžio 15 d. Parnahyboj pasibaigus darbiui „Light“ kompanijoj ispanas Henrique Rodrigues susigūčiojo su lietuviu Ignu Kristoliu, 21 metų vaikinui. Tų ginčų metu ispanas pagriebeš lazda kirtu Ignui per galvą ir jis krito mirtinai. Žmogžudys suimtas, o nelaimingo lavonas nugabentas į policiją.

KVIETIMAS.

Šie 1930 metai yra Vytauto Didžiojo metai. Kaip Lietuvoj, taip š. Amerikoj ir kitur lietuviai jau yra susiorganizavę tas Vytauto Didžiojo 500 metų sukaktuves iškilmingai apvairščioti. Visur jau veikia tam tikri Komitetai, o kitur net ir iškilmės jau daromos, bet Brazilijoj lietuvių tarpe tuo reikalu dar nieko nėra padaryta, d r nėra net Vytauto Didžiojo Komiteto.

Iniciatorių grupė šiuo kviečia visų organizacijų, draugijų bei įstaigų atstovus, laikraščių ir mokyklų vedėjus ir šiaip inteligentus bei visuomenės veikėjus i bendrą posėdį, kuris įvyks balandžio m. 27 d. 5 val. vak. Lietuvos Konsulato bute (Rua Conselheiro Nebias, 103), kur bus sudarytas Vytauto Didžiojo Komitetas ir nustatytas sukaktuvių minėjimo planas.

Iniciatorių grupė.

SUSIRINKIMAS.

Velykų pirmą dieną 12 val. Villa Belloje pas p. Jakaitį Stasj įvyksta Išeivių Globos draugijos Villa Bellos skyriaus susirinkimas, į kurį kviečiami nariai ir norintieji įstoti į draugiją. Bus p. Stasio Puišto paskaita.

SUNKUS VOKIEČIU ŽEMĖS ŪKIO KRIZIS

Vokietijos žemės ūkis paskutiniu laiku pergyvena nepaprastai sunkų krizį. Tas krizis prasidėjo prieš 5 — 6 metų, kada vokiečių pinigų kursas visai nukrito ir markė liko be vertės.

Kiek paskutiniaus metais pablogėjo Vokietijos ūkininkų būklė, matyti iš to, kad 1925 metais už skolas buvo licituoti 525 ūkiai 2.172 hektarų plotu, o 1929 metais jau 2.367 ūkiai su 50.432 ha plotu. Šiais metais licituotų ūkių skaičius ir plotas, kaip rodo statistika, dar padidės.

Kitame numery spausdinsime „Kėlionės įspudžius pas Liaso lietuvius“.

4. P. Antanas Majus prašo paskelbti viešai, kad jis p. Liūdo Valiuko leidžiamam laikrašty „Naujienos“ nebendradarbiaujas ir nebendradarbiaujas ir kad su tuo laikraščiu nieko bendra neturjs.

5. Lietuvis būtų prigėres. Balandžio m. 12 d. vienas lietuvis apie 50 metų amžiaus grįždamas iš São Caetano į Villą Alpiną jau visiškai girtas norėjo pereiti per upę. Bet eidamas per lentą paslydo ir įkrito į vandenį. Būtų prigėres, jei ne brazilai, kurie tai pastebėjo ir jį ištraukė. Štai ką degtinė daro.

Velykų mintys.

Kasdieninio gyvenimo vargai, rūpesčiai dėl kasdieninio kasnio duonos neša žmogų greitai gyvenimo keliu, palikdami k rtais, tik gražius praeties vaizdus. Šis greitas, it sraunio upės, gyvenimas neduoda galimybes sustoti ties tokiomis faktais, kurie ryškiais bruožais išsiskiria iš aplinkinės pilkumos.

Vienas iš tokių bruožų žmogaus gyvenime, kuris išsiskiria iš kasdieninio vienodumo, yra krikščioniškame pasaulyje šv. Velykų simbolis — Kristus Mirties ir Prisikėlimo diena.

Kristaus Mirties ir Jo prisikėlimo diena yra viena iš didžiausių Katalikiškojo pasaulio švenčių.

Velykos yra auštano lietuviško pavasario — atgimimo šventė. Kaip pavasarys, papūtus šilto vėjai, atgimta iš gilios žiemos miego visa gamta, visa gyvybė, visas pasaulis, taip pat ir pats žmogus — gamtos viešpats turi atgimti savo pilnos jėgose, savo pilnoj žmoniškumo didybėje. Žmogus turi atgimti, žmogus turi pasivėsti naujiems darbams ir žygiams.

Velykos — žmoniškos stiprybės šventė ir apsisąvels nuo praeties nuodėmių ir duklių, turi vėl jį pasirodyti pilnoj savo didybėje.

Velykos yra netikėtimo šventė, bet podraug moralės jėgos ir pergalės šventė. Jėzus prieš pat savo kančią ir mirtį kalbėjo savo mokiniams: „Tai aš jums kalbėjau, kad turėtumėte manyje ramybės. Pasaulyje jūs turėsite suspaudimo, bet pasitiekite, ne sąspalėjau pasaulį“ (J n. 16, 33). Rodos kiek keistas: nukentėjęs ir prikaltas prie kryžiaus pergalė pasauliui. Bet čia pasakyta didelė gyvenimo išmintis: ten laimėjimas, kur yra nugalėtojas moralinis blogumas. Kristaus mirtis, tai moralės jėgos ir pergalės triumfas. Iš Nukryžiuotojo Kryžiaus pasaulis išmoko Tiesos, broliškumos meilės. Bet aušiamis bėgant, tas pat pasaulis užmiršo kas tai yra Tiesa, ją paniekino, ją pamynė. O kas paniekina ir pamina Tiesą, kas eina prieš Tiesą, tai tas paniekina ir pamina Dievą ir eina prieš Dievą, nes Dievas yra Tiesa.

Kristus atėjo į šią žemę žmonių giminei išgelbėti. Jis atnešė taiką ir ramybę žmonėms ir Jis juos numylėjo iki mirties... O žmonės, Jo tautos, Jo giminės tie patys žmonės, Jį prikaltė prie Kryžiaus, Jį Nukryžiuotojo... Teks yra viur ir visada žmonių užmokėsimas už meilę, už pasišventimą už pasiaukavimą... Kodėl taip yra? Ar tas ir ar taip turėtų būti? Ne, čia nutolimo vaisiai nuo tos Tiesos, kurią skelbė ir dėl kurios ant Kryžiaus mirė Kristus.

Todėl sakau, Velykos tai šaltinis jėgų mūsų ateičiai darbams, Velykos tai moralės pergalės šventė, kad pergalėtume šioje savyje tą, kas toliau mus nuo Tiesos.

Velykos yra tam, kad mes išmoktume pažinti pasiaukavimą, išmoktume už gerą atsiminti geru, išmoktume varge ir skurde paguosti savo artimą, išmoktume broliškos meilės ir nekaltume prie Kryžiaus kiekvieną...

Mūsų lietuvių išėvijų tarpe trūksta tų žmoniškųjų pagrindinių privalumų, bet jie yra mūsų būtinai mūsų pačių didybė, mūsų žmoniškėjimui. Jei mes šiandieną vienus kalsime prie kryžiaus, rytoj kiti kals mumis, tai čia bus Erodo, bet ne Kristaus darbas.

Todėl mums lietuviams išėviamis yra gyvo reikalo šios didelės Kristaus šventės proga pakelti širdis prie Tiesos, kad Ji pripildytų savo spinduliais mūsų gyvenimą, paguostu varge ir skurde ir įskiepytų mūsų sieloms broliškos meilės, vienybės, pesitikėjimo ir tiesos liepsnelę ir kad gyvenime brolis broj daugiau Neuakryžiuotų.

LIETUVIŲ AINIS.

SKAITYTOJAMS.

Rašydami Redakcijai laiškus adresuokite taip:

S. PAULO. Caixa Postal 1764 „Lietuvis Brazilijoje“.

Pasaulinės žinios

Partijų sąjunga.

Telegrafas praneša, kad Lenkijos partijos: Okininkų, liaudininkai ir valstiečių — liaudininkų balandžio 16 d. susivienijo į vieną partiją — sąjungą pavadinant „Valstiečių vienybė“, Tikslas to susijungimo — kova su diktatorium Pilsudskiu.

Neįsileis svetimtaučių.

Balandžio 16 d. senatorius Black įteikė Š. Amerikos senatui įstatymo projektą, kuriuo norima, kad būtų uždrausta įvažiuoti į Š. Ameriką visiems svetimtaučiams penkerių metų laikotarpy. Ar tas įstatymas praeis, ateitis parodys, bet viena aišku, kad imigracija į Š. Ameriką bus suvaržyta.

Grasina mirtimi.

Balandžio m. 16 d. komunistai nusisuntė Brazilijos atstovui Meksikoj grašinėmą, kad jis bus nužudytas, jei suimti komunistai nebus paleisti iš kalėjimų Rio de Janeiro mieste. Reiškia, komunistai nesiskaito su priemonėmis, bi tik savo tikslą atsiekti.

Geras pavidys.

Anglijos parlamentas pradėjo svarstyti įstatymo projektą, kuriuo einant norima uždrausti visuose miestuose klijuoti ant sienų viskius plakatus ir atsisaukimus, kad tokiu būdu palaikyti švarą ir gerą išvaizdą, kad nebūtų daugiau teršiamos sienos, nes iki šiam laikui kiekvienas, kas tik norėjo, galėjo visokių plakatus klijuoti ant sienų.

Rygoj komunistai veikia.

Telegrafo pranešimu, balandžio 14 d. Rygoje policija susekė slapta komunistų susirinkimą suimta 39 asmenys. Rasta pas juos daug komunistinės literatūros ir kitos medžiagos, kurią gaudavo tiesiog iš Ma-kvos.

Bankas bankrūtavo.

Italijoj, Salerno mieste, balandžio 14 d. subankrutavo vienas italų bankas padarydamas žmonėms nuostolių 12 milijonų lirų (6 milijonai milreisų). Banko valdytojas suimtas.

Didelis sprogimas.

Balandžio 14 d. Š. Amerikoje Carbonado kasyklose įvyko sprogimas, kurio metu dingo po žeme 39 darbininkai.

17 metų vaikas išgelbėjo 300 vaikų.

Š. Amerikoje viename kinematografe balandžio 14 d. įvyko gaisras, kurį pastebėjo tik vienas vaikas 17 metų amžiaus Jerome Lunch. Jis tuojau prisitartino prie scenos ir viešai pranešė: „Vaikai, išeikite tuojau į kiemą, bet tik eikite po viena, o ten jums bus duota dovanų“. Vos tik vaikai išėjo, kai visa salė liko liepsnos apsemta. Dar 3 — 5 minutės ir būtų įvykus baisi katastrofa su vaikais, nes salėje buvo vien tik vaikai.

Nusiginklavimo konferencija iširo.

Beveik tris mėnesius didžiųjų valstybių atstovai posėdžiavo Londone ir sprendė nusiginklavimo klausimus. Bet nei viena valstybė nenorėjo nusileisti. Jei Anglija sutinka, tai Prancūzija priešinosi, o jei abi sutinka, tai Italija stato veto, Japonija irgi priešinosi, o Š. Amerika tik žiūri ir galų gale niekas neišėjo. Balandžio 15 dieną delegatai išsiskirstė nepadarę jokių nutarimų.

Nesiskaito su Seimo nariams.

Balandžio pabaigoje Rygoje teismas teis Seimo narį Opincaną, kuris savo laiku paigėres sukėlė didelį skandalą geležinkelų stoty ir traukiny. Opincanas nenorėjo teismui pasiduoti, bet seimas jį priverė balsavimo keliu ir jis „neliečiamas“ liko suimtas. Ne kaip einasi ir Seimo nariams.

Vokiečiai turi daug skolų.

Prėmus Youngo planą, Vokietija turi sumokėti reparacijų 100 milijardų aukso markų, tai yra atlyginti Didžiojo Karo nuostolius padarytus kitoms valstybėms, žinoma, ne per vienerius metus, bet per 58. Vokietijos visas turas išneša apie 300 milijardų, reikiama trečdalis reikia atiduoti. Bet vokiečiai išsisuks ir be-matant iš tos skolos išeis.

Prancūzija moka skolas.

„Havas“ pranešimu, balandžio 15 d. Prancūzijos iždas sumokėjo Š. Amerikos vyriausybei 4.025.000.000 dolerių, kaip skolą padarytą Didžiojo Karo metu.

Bedarbių skaičius „mažta“.

„Havas“ pranešimu, balandžio 15 d. visoje Anglijoj bedarbių buvo 1.676.400 Šis skaičius savaitės laikotarpy yra sumžėjęs 1.073 bedarbiais.

Vis tas pats bankas.

Jau buvome rašę, kad São Paulo banko Francez — Italiano kasininkas pagrobęs 208 kontus pabėgo. Dabar naujas įvykis. To banko skyrius São Carlos mieste pranešė policijai, kad jo vienas direktorius balandžio 14 d. pabėgo pagrobęs net 400 kontų. Policija jį ieško.

Kruvina tragedija Kafelandijoj.

Kafelandijoj Noroeste zonoj netoli Tibagy balandžio 16 d. įvyko kruvina tragedija. Vienoj įstaigoj tarnavo syrietis Maluf ir Pranas Kondretaitis (— lietuvis?) Bedirbant kartu per ilgesnį laiką susidraugavo taip, kad viens be kito gyventi negalėjo. Maluf labai dažnai užėdavo pas Praną, kur liūsesnį laiką praleisdavo su jo žmona. Galop į ją įsimylėjo, bet jai atsisakius priimti jo meilę, nutarė nužudyti. Ir šiai balandžio 16 d. pamatęs ją su vyru, šovė du kartu, sunkiai ją sužeidamas, vėliau šovė į jos vyrą ir ant galo paleido šuvį sau į krūtinę. Krito vietoje.

Vyras ir žmona paguldyti ligoninėje. Yra vilties, kad abu pagys.

Belgas apie Vilnių

Kovo 12 d. Briuksely (Belgijoj) Saint Josse Casino salėje buvo surengti vieši debatai apie Vilnių. Tų debatų metu žinomas veikėjas ir autoretingas asmuo p. P. Struye, kuris Belgijos politiniam gyvenime užima ne paskutinę vietą, pasakė karštą prkalbą, kuri daug ką įtikino, kad lenkai neteisingar valdo Vilnių. Jis tarp kitko pareiškė:

„Tarptautinės teisės pamatiniais dėsniais einant ambasadorių konferencijos sprendimą joku būdu negalima pateisinti. nes ji tokį nutarimą padaryti ir teisės neturėjo, ji galėjo Vilniaus problemą spręsti pavesti tik Tarptautiniam Haagos Teismui. Lietuva nemažiau už kitas valstybes siekia taikos. Bet Rytų Europai tol grės karo pavojus, kol nebus atitaisyta didelė ir visai neteisėtai ambasadorių konferencijos Lietuvai padarytoji skriauda, kurios dėka Vilnius, nors priklausomybės visi istoriniai dokumentai ir yra lietuvių pusėj, šiandien visgi Lenkijos yra valdomas“ (Mano pabraukta — šuk.)

Jo paskaitos klausė virš 600 asmenų, kurių tarpe buvo daug politikų, diplomatų ir šaip įtakingų vyrų.

Po miškį pasatius pradeda suprasti ir įvertinti visos lietuvių tautos siekius ir troškimus bei teisingus reikalavimus.

Šak.

Kaip SSSR kovojama su tikyba ir kuriamas socializmas.

Sovietų laikraštis „Trud“ (vasario 8 d.) piešia šitokį labai charakteringą „kovą su tikyba“ vaizdą.

— Naktis. Vienkiemis miega. Virš bakūželių pakilo ramus mėnulis. Bet štai pasirodė keli žmonės. Kas kas su portfeliais po pažastimis. Jie eina prie mažutės ir biecnos bakūželės. Iš pradžios šnibždasi, o paskui pradeda pasitusiai belstis į duris ir langinycias.. Senas kurčias balsas:

— Kas čia.. ka-aa?

— Udarnos penkiukės nariai. — Duryrs atsidaro. Penkiukės nariai įeina į bakūžę, eina į kampa, kur šventųjų paveikslai, nuima juos nuo sienų, išnešą į kiemą, kur jau yra paruoštas sionas. Valandėlę, išsoko ugnis, šventųjų paveikslai apsijuosė oranžine liepsna.

Beprobiškas bubos balsas.

— Piliščiai. Ar jūs sukvalifėjote, ar jūs girti esate?

Vėl ramus, įsitikinimo atsakymas. — Kvailu galva! Nejaugi negirdėjai, kad su tikyba socializmo nesukursi?

Kitas kiemas. Ten — tas pats. Sumišimas, riksmas, bobų slaugimas ir.. lauzas, į kurį suversti ne tikiai šventųjų paveikslai, bet ir suolei ir antklodės ir kiti daiktai, nieko bendro su „tikiybiniiais tikslais neturintieji“.

Socializmas, kaime, atvykę iš miesto komunistai, kuria tokiu būdu:

„Tris dienas ir naktis tęsėsi iškilmės. Daugybės vyno, kurkės, dešros... Bet kas per šventė be moterų? Ir skelbiama moterų mobilizacija, kaip bandymas ir jų paruošimas būsimam bendram gyvenimui kolchozuose“.

Taip vaizdina „socialistinę kūrybą“ pačių komunistų leidžiamas organas. O tuo tarpu ir pas mus atsiranda dar žmonių, kurie netiki, kad SSSR „jau būtų taip blogai“.

Pamestas pasas.

Jonas Zmitravičius kilęs iš Alytaus apskr., Pivašiunų valsč., Būdžių k. puiško savo pamesta užsienių pasą, išduotą Kaune Vidaus Reikalų Ministrų Pasų skyriuje.

Kas rado, prašoma gražinti į „Lietuvio Brazilijoje“ Redakciją.

Spaustuvėje „Birutė“

atliekami įvairūs spaudos darbai skubiai ir gerai įvairiomis kalbomis: lietuvių, rusų, vokiečių, lenkų, latvių ir portugalų.

Spausdina laikraščius, knygas, brošiūras, žurnalus ir t. t. Taip pat vizitines korteles, laiškų, sąskaitas, vekselius, reklamas. Darbas atliekamas įvairiomis spalvomis Pigiau negu kitur.

Spaustuvė „Birutė“ - rua Visconde de Parnahyba, 370 S. PAULO

Atsikėlimas - atgimimas.

Kam verksmas ir raudos prie (grabo Mesijo, Raminki žmonija vi-ai! Kas neša gyvatą, tas mirti nebijo, To garbei tik dvasios tyla!

Maironis

Nuotakingai gera ir nuotakingai linksma! Kaip mielojo svečio laukėm Velykų. Kad tik gražiau, kad tik meiliau sutikus jas! Kad balto rūmo laimės nedrumstų dulkelė nė viena, o liūdna pirklė nors kartą skaisčiau prisiviestų - to laukėm visi. Kaip mielojo svečio laukėme, laukėm...

Praveria akis Priskėlimo diena. Purpuro rytas sveikina mus, - pakeliaivius žemės kelio, kur laimė ir skausmas ties kryžkelė stoja...

Palaimintas rytas! Pažvelk - gyvybė kelia-i visur! Gyvybė kelias ir gieda himnus Dievybei - Kūrėjui. Pavasario saulė, pavasario oras, pavasario žemė. Aplinkui dvelkia nauja gyvybė ir šiančia palaimą motinai - žemei. Koks šiandien niekšas, kurs ją prakeikti kada norėjo!..

Ir rytas išblanksta, o dienele kaip deivė, Jai šiandien priskėlimas ir atgimimas - mėlynas dangus, atgimstanti žemė, visa virpanti dangaus ir žemės harmonija - ir juje aiškėja visi slėpiniai.

Ir visa valosi saulėj. Viskas atgyja tik joje. Ir oras, ir vėjas, ir žalios lankos, ir platus ir lygus laukai ir kalnai Linksmai nusisviečia užgriuvusios akys per žiemą, šviesos išsiligusios... Ir ji regi

kaip visa prisikelia, atgimsta ir skaidėja. Kaip tobulumo siekia.

Žmogaus dvasia taip pat naujos gyvybės - priskėlimo atgimimo ištroškusi šimtą kartų labiau, kai mielojo svečio taip laukia ir nori jį kuo puikiau, kuo meiliau priimti! Ji trokšta naujumo, gyvybės, kaip trokšta pirmosios pavasario gėlės saulės spindulių, ir gyvent be jų negali.

O kur naujumo, gyvybės rasti? Kur ieškoti? Ir kaip pasveikint naują rytą?

Tatai vi-a gaivinancioj Saulėj - Kūrėjyje - Kurs leido žmogaus dvasią gėrėtis gyvenimo žiedais, skausnu ir vilčia išugdytais ir išlaikytais.

Tasai, Kurs mirty pergalejo, svečiu a'eis irgi pas mus - ir švėsim drauge Velykas mes! Su saule, meile, su tyru džiaugsmu, ydas palikę, skausmus užmiršę - iškilom nuo žemės pilkų pelenų!

Tiktai geidimas tobulėti - palaimingas. Ir jis turi vis priekin žygiuoti.

Nusiskaidrinti mūsų gyvenimo Saulėj, atgimti ir tame parimti - štai Priskėlimo - Velykų - dvanal

A. Tyruolis.

DENTISTAS

D-ras E. KAGANAS

iš Rygos (Berlyno universiteto) Priėmimas: nuo 8 - 12 ir nuo 2-8

Kainos žemos

Av. São João 185-A, App. 2.

Brazilijos žinios

Didžioji savaitė nelaiminga.

Didžioji savaitė atsižymėjo São Paulo nelaimingais įvykiais. Taip tik 13 ir 14 balandžio nusižudė 9 asmenys, traukinys svazinėjo 4, dėl bondžių ir automobilių nukentėjo 18, per savo priežastį susižeidė sunkiai 11 ir 3 žmonės nužudyti. Tik per dvi dienas. Be to įvyko daug pešyinių, dėl kurių policijoj tapo užvesta net 16 bylų.

Vagys žmogžudžiai.

Balandžio 14 d. traukinys - suburbio iš Rio de Janeiro brazilas Jose dos Reis tapo užpultas trijų nežinomų vagių, kurie jį apvogė atimdami 60\$000, o vėliau, kad nukentėjęs nepraneštų apie juos, išmetė per langą tiesiog po traukiniu, kuriam ratai nuplėvė abi kojas. Vagone daugiau žmonių nevažiavo.

São Paulo estada gauna paskolą.

„Havas“ praneimu, Š. Amerikos ir Anglijos bankininkai nutarė padaryti São Paulo estada paskolą sumoje 100 milijonų dolerių. Ši paskola bus realizuota liepos 1 dieną. Kaipo garantiją bankininkai ima savo žinion 16 milijonų kavos maišų, kurie turi būti sudėti sandėliuose per 10 metų.

Veikia naujas parlame tas.

Balandžio 16 d. Rio de Janeiro

atidarytas naujas parlamentas, kuriame dalyvauja visi naujai išrinkti kovo 1 d. atstovai. Tik nedalyvauja Minas Geraes estados atstovai, nes jie dar negavo reikalingų diplomų.

Kas bus São Paulo prezidentu?

„Correio da Manhã“ iš balandžio 16 d. rašo, kad dabartiniam prezidentui užėmus visos Brazilijos prezidento vietą, São Paulo estados prezidentu numatomas senatorius Villaboim. Tuo reikėtu būk tai jau susitarta.

Indijonai nori kultūrintis.

Indijonų tarpe eina judėjimas, kad apiešti savo gyvenamas vietas miškuose ir eiti gyventi į miestus, nes, su ilg ju, gana jau taip gyventi.

Balandžio 16 d. trys jų šeimoms apsigyveno São Paulo mieste.

Visgi progresas didelis.

Balandžio 17 d. Rio de Janeiro mieste Radio - telegrafo kompanijos direktorius per 20 minučių pirmą kart suikalbėjo telefonu su savo draugu gyvenančiu mieste Bangkok - saloje Java. To miesto atstumas nuo Rio de Janeiro yra 24.000 kilometrai.

SKAITYKIT IR PLATINKIT „Lietuvis Brazilijoj“

Jūs norite pinigų persiūsti

Tiek į Lietuvą, Rusiją, Lenkiją, Vokietiją ir t. t., Šiaurinę Ameriką, laiškais, ar telegrafu

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda visada atliks

Skubiai - sažiningai ir už mažą atlyginimą

DAR LAIKAS IŠGIYTI BRAZILIJOS LIETUVIU KALENDORIU

„ŠVIESA“

Jo kaina tik \$700.

Gauti galima pas laikraščių platintojus - prie sodo Luz, šv. Antano bažnyčios Mookoje, Lapeje ir Bom Retire. Taip pat ir „L. Br.“ Adm. - rua Visce. de Parnaíba, 370. SÃO PAULO.

KAIP EINASI MŪSU BROLIAMS LIETUVIAMS SOVIETU RUSIJOJE.

Ne visiems lietuviams, kurie carų laikais buvo ištremti ar patys nusikėlė gyventi Rusijon, pavyko sugrįžti į savo tėvynę. Daug jų pasiliko tamsiuose plačios Rusijos užkampiuose ir šiandien jie tenai kenčia neapsakomą dvasišką ir materialšką skurdą. Pa-taraisiais laikais ypatingai pasunkėjo tiems, kas gyvena sodžiuose ir verėiasi žemės ūkiu.

Mūsų rankose yra laišku, gautų tiesiog ir per kitus asmenis, iš įvairių Rusijos vietų: juo-e atvaizduota baisi mūsų brilių būklė, Tuose laukuose mūsų lietuvių šaukiasi pagalbos. Deja, jiems pagelbėti yra labai sunku.

Viena motėišiskė iš pavolgio, kur rios tėvai buvo ištremti po 1863 metų sukilimo, šitai rašo savo sesutei, sugrįžusiai ir gyvenančiai Lietuvoje:

„Neturėdama rašalo, laišką rašau savo ašaromis. Labai dėkavojame už laišką, kurį iš Jūsų gavome, bet labiausia dėkavojame už medalikėlius ir paveiklėlius, kuriuos atsiantėte. Gal tie šventi medalikėliai ir paveiklėliai atitolins nuo mūsų vargus ir nelaines, kurias mes kenčiame. Mūsų gyvenimas labai baisus. Neseniai pas mus buvo atvažiavę du kunigai. Mes visi atlikome i-pažintį bet komunijos priimti nepaspejom, nes komunistai išvarė ir išniekino kunigus.

„Nuo mūsų viską atima: ima galvijus, trobas, paukščius, duoną, nepalikdami nei pavalgyti. Visus vyrus iš namų išvarė, suėmė ir išgabeno kalėjiman. Pa likome tik moterys ir vaikai, ir kasdien-

nėse ašarose skęstame. Visi Čiornos Pa-dinos ir Talovkos lietuvių ūkininkai pasodinti kalėjiman be jios kaltybės. Sesute! Susimylėkite, paduokite šitą mano laišką mūsų samariečiams (grįžusiems iš Samaros gubernijos 1863 m. tremtiniams), kad jie užtartų mus ir paprašytų, kad Lietuvos valdžia pamintų mumi Lietuvon, nes čia mes neužlgo turėsimie mirti badu“.

Ūkininkas iš Sibiro rašo:

„Užaugau čia, Sibire, kėsdamas didelį vargą ir labai sunkiai dirbdamas. Dabar su-ilaukiau valandos, kad neturiu kur galvą priglausti ir esu įstumtas į bado narus. Jau pernai mūsų apylinkėje pradėjo spausiti darbštesnius ūkininkus. Aš turėjau 30 dešimtinų žemės, tai mane priskaitė prie „kulokų“, išnaudotojų. Ugdraudė man dirbti tą žemę, kurią savo prakitą liedamas iš dykų dirvonų buvau graziomis dirvomis pavertęs. Mano dirvas atidavė kitiems, o man teiėdo javais atsieti 3 dešimtinės dirvonų. Tuos dirvonus išplėšiau ir apsejan. Rudenį prikūliau 70 pūdų javų. Visus tuos javus privertė mane nugabenti į kolehozo sandėlį, nepalikdami nei grūdėlio. S. kė, kad duonai galėsiu gauti iš to sandėlio. Man sumokėjo po vieną rublį už javų pūdą. Tą pačią dieną norėjau gauti vieną pūdą atgal, nes neturėjom ką valgyti. Komunistai sutiko duoti man mano paties grūdų, bet pareikalavo, kad užmokėčiau 7 rublius už pūdą.

„Dabar atėmė trobas, gyvulius, pa-

darus, drabužius ir viską, ką dar turėjau. Apiplėšė išvarė iš namų ir nebežinau, kur dingsiu. Nei laišku, nei jokios pagalbos man nesiųskite, nes vis tiek aš nieko negausiu. Ešu be pastogės ir nežinau kur šią naktį nakvosiu. Šiandien paskutinį kartą išėjau iš savo namų ir mano širdis apsiopylė krauju, nes daugiau nebeturiu teisės sugrįžti į savo gūžtą, kurią kruvinu darbu ir prakaitu buvau susikūręs“.

Kitas Sibiro ūkininkas rašo savo broliui:

„Paskutinį sykį rašau savo pastogėj, ilgai ir sunkiai, nuobodžiai ir skaudžiai gyventama paupy. Antra diena baillagal, atodairom slankioju apie namus. Keturias savaites nebuvo namie. Dar šimta varstų nedavaziavęs iki namų, sužinojau, kad man nebėr ko važiuoja namo, nes gali būti pavojinga laisvei, o podraug ir gyvybei. Visgi neiškenčiau, nors paskutinį sykį pavėlgti ir su ašarotomis akimis išeit ant visados. Atvykęs namon, beveik visa, kas matos radau, bet visa aprašyta ir užginta par duot, ar sunaudot. Aprašė visa: instrumentus, mašinas, ratus, pakinktas, bldes, malkas, pašarus, gyvulius, trobas ir kita. Paklausti -- už ką gi tas įvykdyta? Gal prasikaltot, ar prasikolinot?

„Ne, mūsų mylimieji, niekam neprasikaltom, nei įsikolinom. Mūsų apylinke (rajon) nori „kolektiviruot“, tai yra sudaroma kaip ir komuna. Mūsų pačių komunon neprilmo, o mūsų turtas priverstinai turi būti atimtas, gi mus pačius gali išsiūsti kiton apskritin, ar net kiton šalin, arba pasodinti kalėjiman. Mes esame nušauti „kulokais“, o pilietis, gavęs tokį titulą, jau suvis beteisais, beveik kaip prasikaltėlis. Iš tokių žmonių atimama visa ir išvaroma iš

namų beveik vienmarškiniais. Tokių ne dešimtyje, bet šimtai, o gal ir tūkstantiniai. Mes palikom, kaip po gaisro. Dar blogiau, nes neturim teisės būti liuosais piliečiais. Mano visi giminės sunikinti, kaip ir mes. Net vargšė senelė Juozienė, ir ta ašarodama, verkdamą šal tam ore ir labai plona! apsiivilkusi atėjo 6 mylias pas mumis, tikėdama prisiglausti, vienok ir pas mus tas pats. Man labai graudu ir apmaudu tas, kad visą savo amžių nemačiau ir dalies to, už ką komunistai galėtų baust. Pusbasis augau, sunkiausiai dirbau, kankinaus, pasenuu, padėjau kuo ne visą sveikatą, kad badu nenumirt, o dabar jau aš negeras ir net kenksmingas. Mane ir šeimyną, nuvargintą sunkiomis ligomis ir nelaimėmis, padarė beteisais, beduoniais. Mūsų tokių daugybė. Nėr beveik nė vieno sodžiaus, kur nebūtų sunaikinta po keleta duonpelnio ūkininkų. Nemoku nei pasakyti, nei suprast, kas daros. Visi nustebė, suirę, neramėi laukia kokio tai galo, gal bado kokiose Turuchansko balose“.

„Prakeiktas tas, kas giria mūsų rojiską tvarką. Išsigelbėti noturiu vilties. Gal reikš pražūti suvis nekaltai. Skūstis nėra kam, nes su mumis nieks nebesikalba ir nenori klausyti.

„Abejoju ar praleis ši mano laiškelį per rubežius. Jei nepraleistų, tai būtų neteisinga, nes aš nieko nesumelkavau, o tiesą rašiau“.

Ne tik šitą bet ir daug kitų tokių laišku sovietų cenzūra išleidžia per rubežius, nes sovietų valdžia visai nesilepia, ką daro nelaimingams ūkininkams.

P. K. - tie.

(iš „M. R.“)

Vyras pardavė savo žmoną.

Tai buvo ne Azijoje, ne Afrikoje, o Prancūzijoje

Neseniai Paryžiuje ai byla pasibaigė teisme. Vyriausiasis jos „didvyris“ yra rusų emigrantas Mykolas Leppig, mechanikas, prieš pusę metų išgėdęs būtinai nuvažiuoti į Ameriką. Bet du dalykai trukdė: žmona ir pinigų stoka. Tad ir sutaukę jis vienu žygiu ir žmonos nusikratyti ir pinigų įsigyti. Pradėjo gana vikriai. Pradėjo jis tą savo žmoną nušūti, varginti iki tiek, kad toji pareiškė norinti jį pamesti. Tada Leppig pasirūpino ir „pirklio“. Apstotojo jis ties vienu ukrainiečiu A. Minku, kuris jau ir anksčiau nebuvo visiškai abejingas ponios Leppig atžvilgiu. Po ilgų pertraktacijų pagaliau sudarytas parduomo — pirkimo aktas. Leppig gavo 5101 franką, t. y. 5100 fr. už žmoną ir 1 fr. kelionei tramvajų į stotį. Kitą dieną p. Leppig persikraustė pas Minką, o Leppig išvežė iš Paryžiaus.

Marsely belaukdamas laivo Leppig tiek „sužėdė“, kad visi kelionei skirti pinigai bematant sutūpo. Tada jis ėmė galvoti, kad žmoną per pigiai pardavęs ir paršė savo prieteliui laišką reikalaujantis dar 2.000 frankų. Bet ir tie pi-

nigai greit išslydo, o toliau į kitus reikalavimus Minka nebeatsakinėjo. Tada Leppig grįžo į Paryžių.

Vieną vakarą Leppig padarė tikrą pasikesinimą prieš buvusios žmonos „suvininką“ ir iššovė į jį keliis kartus iš revolverio, bet nepataikė, tuo tarpu anas revanšavosi su geležgaliu, bet daug taikčiau — Leppigą teko nuvežti į ligoninę.

Visų linksmiausia šios tragikomedijos dalis buvo teisme, kai atėjo liudininkė p. Leppig — pilnutėlė ponutė sverianti 100 kilogramų su kaupu. Iš publikos pasipylė juokai, sąmojingos pastabos ir visoki šposai ir teismas turėjo publiką iš salės pašalinti. Leppig įrodinėjo, kad Mink yra neteisėtas jos žmonos svininkas, o anas savo teises įrodinėjo su kvitais. Po ilgų gynėjo kalbos, kuri turint galvoj visos šios bylos objekta (poniū Leppig), taip pat sudarė gana linksną nuotaiką, teismas priėmė Leppigui 2 mėnesius kalėjimo ir nedidelę piniginę pabaudą.

Kas bus už simto kito metų?

Kai kurie mokslininkai stebėdami nuolatinį gyventojų daugėjimą, daro išvedžijimus, kas bus už simto kito metų ateity?

Žmonių daugėjimą matom ir jaučiam visi. Miestai didinasi ne metais bet mėnesiais. Didėjant žmonių skaičiui, turi didėti ir priemonės juos aprūpinti — išmaitinti, aprėdyti, suteikt pastogę ir kitus gyvenimo parankumus.

Šį kartą pasizūrėkim, kokius išvedžijimus šiuo klausimu daro vokiečiai mokslininkai. Štai Wolfgang von Lengerke Leipzig „Illustrarte Zeitung“ laikrašty nurodo, kad visa žemė jau turi 1.950.000.000 gyventojų. Europa apimanči 9 milijonus kvadratinių mylių turi 625 milijonus gyventojų, Azija su 43 milijonais kv. mylių turi 1.030 milijonų gyv., Amerika su 52 milijonų kvadratinių mylių turi 147 milijonų gyv., Afrika su 30 milijonų kv. mylių turi 140 milijonų gyv., ir Australija su 8 milijonais kv. mylių turi 8 milijonus gyventojų.

Toliau minėtas mokslininkas išskaičiuoja ir tvirtina, kad Europa gali išlaikyti 1500 mil. gyventojų, arba 875 milijonais daugiau, negu dabar turi. Azija gali išlaikyti 1700 milijonų, arba 650 milijonų negu dabar, Amerika — 3.300 mili., arba 3153 mil. daugiau, Afrika — 2.300 milijonų, arba 2160 milijonų daugiau, Australija — 700 milijonų, arba 692 milijonais daugiau, negu dabar.

Jeigu gyventojų daugėjimas eis tokiu pat stiprumu, kaip dabartiniai laikais, tai, Lengerke sukaitymu, už pusantra simto metų Europa turėsianti nuo 1350 iki 1500 milijonų gyventojų.

Miestai visur auga nuostabių spartumu užklodami milžiniškus žemės plotus. Visos mokslo ir technikos priemonės yra užstatytos aprūpinti žmoniją jai būtina duona. Kiekviena kvadratinė Europos žemės mylia rekvizuojama ir išnaudojama. Padėtis tačiau eina aršyn.

Ateity, kaip tvirtina žinovai, neturėjimas kur padėt gyventojų prieaugli, kai kurias šalis privers griebtis ginklo prieš kitą šalį. Iš to kilsią kruvinai naikinantys karai.

Ką žada rytojus, tik vienas Dievas težino. Epidemijos, žemės drebėjimai, potvyniai, karai ir kitos didylės nelaimės praėity yra daug žmonių nušlavę, nieks tad nėra tikras, kad ir ateity tokiu nelaimių neatsitiktų. Taigi vargu kas gali tikrai nustatyti, kada žemė persipildys gyventojais, kurių ji nepajėgs išmaitinti. „Am. Darb“

Didžiausia soferių mokykla

S. PAULO MIESTE

IRMAOS
GRAGNANO

Per 20 dienu prirengiama prie
ekzaminių.

Mokinama ant įvairių automobilių markių.

Mokėsnis tik 450\$000

Instruktoriai: lietuv. s ir portugal.

Kreipitis:

RUA TAQUARY 2

Is Kanados lietuvių gyvenimo.

Daugumas lietuvių išeivių Kanadoje pradeda rimtai galvoti apie nuosavų ūkių įsigijimą S. skatchono provincijoje neseniai atvykę išikūrė 20 lietuvių ūkiuinkų. Vienas iš jų turi nusipirkti net 1230 akrų žemės. Lėkusię vidutiniai turi po 500 — 600 akrų. Apškaučiuota, kad vien Saskatchewano provincij je lietuvių valdo apie 5000 — 6000 akrų žemės.

Paskutiniu metu laiku bedarbiu skaičius Kanadoje žymiai padidėjo, bet yra vilties, kad daug darbininkų galės gauti darbo prie geležinkelio darbų, nes didžiusi ji Kanados Geležinkelų bendrovė C. P. R. asignavo 50 mil. dolerių naujiems geležinkelio ms tiesiti.

Toronto provincijoje dabar veikia apie 11 lietuvių organizacijų yra „Sviestas“. Ši draugija leidžia savo organą „Kanados Lietuvi“. Paskutiniame savo suuoštame vakare „Sviestas“ draugija pastatė P. Veičiūno „Patriotas“. Veiklas žiūrėti jais labai patiko ir sukėlė didelio susidėjimo kiltaučių ir vie-

tinųjų lietuvių tarpe.

Kanados laikraštis „Montreal Star“ viename iš paskutinių savo nr. plačiai pažymėjo pagarsėjusį lietuvių sportininką Petrą Jotkų. Jis pragaršėjo, kaip geras hockey žaidėjas. P. Jotkus žaidžia vienoje iš stipriusių Kanados hockey komandų „Mount Royal Hockey Club“. Kanada yra šių metų pasaulio hockey ant ledo nuolatėtoja, todėl... šis P. Jotkaus pragaršėjimas tikrai susidomėtinus.

Kanados lietuvių jaučia didelį trūkumą lietuviškų knygų. Montreal mieste yra tik vienas mažas lietuviškas knygynėlis, kuris tik mažą dalį viešinių lietuvių tegali patenkinti. Be to, Kanados lietuvių nusiskundžia, kad jiems trūksta savų specialistų gydytojų, advokatų, fotografų ir net krautuvininkų. Trūksta taip pat gerų vargonininkų chorams vesti.

Nesant savų specialistų, vietiniai lietuvių yra išnaudojami svetimtaučių.

Duodame darba tiems, kas perka sklypus

VILOJE FACCHINI

Bairo do Jabaquara (Villa Mariana)

Vieta su didele ateitimi prie pat „Zoologijos sodo“. PASKUTINIŲ LAIKŲ PASTATYTA DAUGIAU 20 NAMŲ. Netoli bondės, o autobusai važkšto į miestą per visus sklypus.

Ateitis garantuota. Jau daug lietuvių, rusų, lenkų ir kitų ten gyvena.

Naudokites gera proga.

Žemės sklypai nuo 3.000\$000 Mėnesinis mokėjimas nuo 30\$000. Galima susikalbėti visomis Europos kalbomis.

Centralinė raštinė: Praça da Sé, 3 — 4-a andar.

Generalinė agencija: Facchini e Cia. Ltda, Rua General

Osorio, 3 (Netoli naujos Sorocabano stoties).

Nuo 8 val. ryto iki 7 val. vak. ir sekmd. nuo 8 v. ryto iki 4. v. vak.

Selma Lagerlöf.

RAUDONGŪZĖ

Iš legendų apie Kristų.

Tas atsitiko tuomet, kai Dievas ne tik dangų ir žemę kūrė, bet k rtu tvėrė gyvius ir augmenis, kuriems ėia pat Jis skirstė vardus.

Iš tų leikų yra kilę daug padavimų. Jeigu tie visi padavimai būtų žinomi, tai visa, kas pasaulyje yra neaišku ir nesuprantama, tuoj jau paaiškėtų.

Ant i vieną kurį Viešpats sėdėjo rojuje ir dažė paukščius. Jam pritrūko dauų. Dėl tos priežasties dagilėms būtu likęs nenudazytas, jeigu Kūrėjas į jo plunksnes nebūtų nušluostęs visus teptukus.

Tą pačią dieną asilas teko ilgosių jo ausys. Mat, asilas niekaip negalėjo atsimiti vardo, kuriuo buvo pramin tas. Nuzengęs keletą žingsnių, jis užsivairšdavo savo vardą ir tris kartus buvo sugryžęs atgal pasiklausti, kuo jis vardu. Viešpats Dievas truputį užsiviršdavo savo vardą ir tris kartus buvo sugryžęs atgal pasiklausti, kuo jis vardu. Viešpats Dievas truputį užsiviršdavo, nusiviršė asilą už ausų ir tarė: — Tavo vardas — asilas, asilas, asilas!..

Tai sakydamas Jis tempė asilą už ausų, kol šis nepradėjo geriau girdėti ir įsistėjimo savo vardo.

Tada Viešpats nubaudė bitę. Kaip tiktai bitė buvo sutverta, ji tuoj pradėjo rinkti medų, o gyvuliai ir žmonės, užnuodę saldu medaus kvapą, eidavo jo paragauti. Bitė norėjo, kad medus liktų jai vienai, ir gylė visus prisartiūnius prie medaus kocių. Tai matydamas, Dievas pasiūkė bitę ir nubaudė.

— Aš daviau tau dovana — rinkti medų, saldžiausią pasaulyje daiktą, — tarė Viešpats, — bet aš nedaviau tau teisės skauti savo artimuosius. Taigi atsimink: tu numirsi, jeigu įgeisi nors vieną norintį tavo medaus paragauti!..

Čia pat atsitiko, kad svirplys apako, o skruzdė neteko savo sparnu. Tą dieną įvyko daug nepaprastų dalykų.

Maloningas ir didingas Dievas iš tų dieną praleido rojuje, kurdamas ir įkvėpinėdamas gyvybę, o vakarop jam atėjo į galvą sutverti mažą pilką paukštelę.

— Atsimink, kad tavo vardas — raudongūzė! — tarė Viešpats paukštelei. Tai pasakęs Jis paleido paukštelę skraidyti.

Paukštelė paskraidė aplinkui, pasidairė pasaulyje, kur jai lemta gyventi, o paskui užsimanė pasizūrėti pati į save. Čia ji pamatė, kad ji yra visai pilkutėlė ir net jos gūžys pilkas. Raudongūzė ilgai kraipėsi ir dairėsi, žiūrindama savo atspindį vandenyje, bet nesurado nė vienos raudonos plunksnelės

savo rūbe. Tuomet ji nuskrido atgal pas Viešpatį.

Dievas sėdėjo geras ir maloningas. Iš jo rankų skridinėjo žvirblėliai ir sukliūžę apink jo galvą, karveliai burkavo ant pečių, o ties jo kojomis atskleidinėjo savo žiedus rozės, lelijos ir kitos gėlės.

Mažosios paukštelės širdis drebėjo iš baimės, bet vis tik ji artyn ir artyn skrido prie Dievo ir pagaliau nutūpė ant jo rankos.

Čia Viešpats paklausė, ko ji sugrįžo.

— Aš norėjau Tave pasiklausti vieno dalyko, — atsakė paukštelė.

— Ką tu nori žinoti? — klausia Viešpats.

— Kam mano vardas — raudongūzė, kak aš nuo snapo iki uodegėlės galo esu visa pilka? Kam mane praminei raudongūzė, kad aš neturiu nė vienos raudonos plunksnelės?

Paukštelė maldaudama žiūrėjo į Viešpatį savo mažomis juodomis akutėmis, pakreipusi galvelę. Aplinkui ji matė raudonus, smulkiomis aukso dulkėmis apibertus fazanus, papūžas gražiomis plunksnomis papuoštas, gaidžius raudonomis skuterėmis, nekaltant jau apie aukšines žuvytes ir rozės. Ir, žinoma, jai atėjo mintis į galvą, kad pakaktų vieno mažo raudono lopinėlio jos kiūtėlėje, kad ji pasidarytu gražiole paukštele ir teisėtai savo vardu vadintusi.

— Kam mano vardas raudongūzė, kad aš visa pilka? — dar kartą paklausė paukštelė ir laukė, kad Dievas pasakys:

— Mažulėle, aš ėmiu ir užmiršau tavo krūtinėlę raudonai nudažyti. Lukterėk, aš tuojau viską pataisyiu.

Bet Viešpats meiliai, meiliai nusišypsojo ir tarė.

— Aš tave praminiau raudongūze ir tu turėsi šitą vardą. Bet tu pati privalai užsitarnauti raudoną papuošlą savo krūtinėi.

Tuos žodžius pasakęs Dievas pakėlė ranką ir vėl leido paukštelei skraidyti. Susimąsčiusi skraidė paukštelė, kad užsitarnavęs raudonų plunksnelių?

Vienas dalykas teatėjo jai į galvą. Ji susisuko lizdėlį orkečių krūme. Jai rodėsi, kad orkečių žiedų lapeliai nukris jai ant krūtinės ir suteiks jai raudoną spalvą.

Be galo daug metų praslinko nuo tos laimingosios dienos. Labai seniai gyvai ir žmonės apėjo rojų ir išvaikštinėjo į visus žemės kraštus. Žmonės išmoko arti žemę, plaukioti jūromis, pusi-dirbti sau rūbus ir trobesius, statydinti puikiausias šventyklas ir didžiausius miestus; tokius, kaip Tebai, Roma ir Jeruzalė.

Ir štai prisiartino diena, kuri ilgus

K. UCKUS.

São Paulo lietuvių organizacinis gyvenimas.

(Mano atsiminimai)

Lietuvių kolonija São Paulo mieste pradėjo burtis jau 1926 metais kuomet atvyko į São Paulo net 5.552 lietuviai. Žinoma, jų tarpe buvo ir keleta inteligentų bei šiaip visuomenės veikėjų, kurie Lietuvoje buvo dirbę šio kaimo ar tokiame organizaciniame darbe, bet čia kol kas laikėsi pasyviai, todėl šiais metais ir nieko nebuvo padaryta organizacijų arty.

Bet šitai 1927 m. sausio mėnesio pradžioje atvyko iš Lietuvos žinomas jau gerai visiems ponas Kostas Norkus. Jam atvykus tuojau pradėta kalbėti apie tvėrimą kokios tai organizacijos, kurios įstatutai laik tai jau yra paruošti ir kuri vadinsis „Brazilijos lietuvių susivienijimu“. Taip pat buvo kalbėta, kad ir laikraštis manoma leisti, net prenumerata buvo renkama.

Suzinojęs apie tai aš su kitais savo draugais nuvykau irgi pas p. Norkų, užsiprenumeravom laikraštį visiems metams, sumokėjom pinigų ir grįžę namo nekantriai laukėm, kada pirmas numeris išeis. Mums buvo pasakyta, kad laikraštis bus gatavas kovo 17 d.

Pradžius tai dienas netikėtai sutikau p. Norkų sodne Luz ir užklačiau: „kaip su laikraščiu?“ Jis atsakė man, kad dar neturįs akcentuotų lietuviškų raidžių, bet

tikiu tuoj gausią ir laikraštis greit išeis.

Praslinkus dar kelioms dienoms, išgirstame naujieną: Ponas Norkus jau išvažiavo į Montevideo. Nejaugi tai būtų tiesa? Taip, faktas... išvažiavo ir mūsų pinigų už prenumeratą išivežė, kuriuos negrąžino net po šiai dienai.

Jam išvažiavus, organizaciją tvėrti pasiėmė ant savęs p. Vincas Zarakauskas. Jis vaikėčiojo po sodną Luz kalbino pažįstamus prisidėti prie bendro darbo ir galop kovo pabaigoje gatvėje Silva Pinto, 79 numery pas lietuvi Zigmantą susirinko naujos organizacijos steigėjai, kurių išviso buvo 8 žmonės. Pirmininku išrinktas p. Zarakauskas. Jam pavesta buvo išdirbti įstatutai ir juos užregistruoti, bet pasirodė, kad reikalingi tam yra pinigai. Todėl nusistatytą kviesi kitą jau platenį susirinkimą ir parinkti aukų.

Kitame susirinkime dalyvavo jau daugiau žmonių. Organizacijos tvėrimo idėjai pritarė visi, ir pinigų tam tikslui negailėjo. Čia bematant Jonas Kazlauskas duoda 10\$000; aš irgi tiek pat, kiti vėl po 10\$000, o kai kurie po 5\$000 ir jau susidarė nemaža suma pinigų, tad įstatutai ir liko užregistruoti.

Kuriam laikui praslinkus, pasirodė kolonijoje naujas asmuo, neseniai atvykęs iš Lietuvos. Susipažiuome su juo — tai buvo p. Jonas Stankaitis, buv. Finansų vice-ministeris ir svarbių bylų patarėjas prie valstiečių liaudininkų valdžios. Į narius jį priėmėm be jokių abejonių, nes inteligentų mums tuomet trūko.

Reikėjo šaukti visuotinę narių susirinkimą jau didesnė salė, kurios suradimui buvo išrinkta specialiai komisija, kurioje ir man teko dalyvauti. Išnuomavome vokiečių salę gatvėje Couto de Magalães, netoli Luz stoties.

Atlikus visus formalumus susirinkimas įvyko gegužės mėnesį. Salė buvo pilna žmonių. Visi geriausiai ūpe. Visi atydziai klausė steigėjų pranešimo ir nuveiktiems darbams pritarė pilnai. Po diskusijų liko išrinkta ir organizacijos, kuri einant užregistruotai įstatutais gavo vardą „Susivienijimas lietuvių Brazilijoje“, valdybė, į kurią tapo išrinkti Vincas Zarakauskas, Zigmantas, J. Stankaitis, Smalinskas ir K. Uckus. Tą počia dieną į narius prisirašė virš 150 žmonių, sumokdami įstojimąjį mokesnį, o kiti net aukavo sumokėti už salę.

Žmonės išsiskyrstė pilni energijos ir pasiryžimo dirbti visuomeniniam darbe. Buvo ir net tokie, kurie iš džiaugsmo sakė, „dabar jaučiamės lietuvišiais esą“.

Po susirinkimui valdybos išrinkti nariai susirinko pas p. Smalinską ir pareigomis pasiekėm taip: pirmininku — Jonas Stankaitis, vice-pirmininku — V. Zarakauskas, sekretorium — Smalinskas, izdininku — K. Uckus ir nariu — Zigmantas.

Tą dieną iš steigėjų nieko neperivėm, atidėjom kitai dienai.

Susirinkus mums kitą dieną į posėdį p. V. Zarakauskas pareiškė, kad jis, kaip buvęs steigėjų pirmininkas, sutinkąs viską perduoti naujai valdybai, bet registruotų įstatutų ir perregistruoti naują pirmininką jis nesutinkąs, mat jis norėjo būti ir toliau pirmininku. Kas daryti? Mes tuomet supratom, kad prietelkių aplinkybių darbas negal eiti pirmyn, kod sutvėrta organizacija turi irti, todėl nusistatėm veikti ir be p. Zarakausko. Tam tikslui be atidėlojimų nutarėm šaukti visuotinę narių susirinkimą kuriame turėjo būti išaiškinta visa susidėjusi padėtis. (Bus daugiau)

ALELIUJA.

I.

Kėlės Kristus, Aleliuja!
Kėlės nūnakt istikrujų!

Trečią dieną kaip nusprendė,
Kėlės kitkart, kelias šiandė.

Nukankintas, nukryžiuotas,
Miręs, kad mums vaduotų —

Kėlės nūnakt savo grožy
Grabo akmenis atvožes.

Savo galioj, nūnakt kėlės,
Kad pražyst' žaidų Jo gėlės.

Kad mirties auka didinga
Duotų laimės, kur nepinga —

Kur niekuomet savo kainos
Nenusutoja ir nemainos...

II

Rauda Marija parpuolus...
Kelk! Jam niekai grabo uolos!

Niekai durys ir sargybos! —
Kėlės — antrą kart nekybos!

Kryžiaus medį mums paliko,
Kaip aukos kančių vainiką.

Kaip palaimos ženklą didį,
Kelrodį tiem, kur paklydę...

O šitiem, kur Tiesą regi, —
Kvieslį dieviškon viešnagėn.

Kėlės Kristus, Aleliuja!
Kėlės nūnakt istikrujų!

Liudas Gira.

1927. III 24.

BANCO ALLEMÃO TRANSATLANTICO SÃO PAULO.

Rua Alvares Penteado nr. 24

Centras: Vokietijos užjūrio — bankas Berlyne.
Skyriai Brazilijoje: Rio de Janeiro, Santos, Curityboje.
Atlieka perlaidas į visas pasaulio šalis aukščiausiu kursu ir geromis sąlygomis.
Indėliai ir depositai aukštais nuosimčiais.

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Lietuviai išeiviai, Dėmesio!

Turėdami reikalą laivakorėjų ar žemės sklypų pirkime ir jei norit, kad nebūtumet suvedžiojami nežinomų kentorų ir visokių agentų, tai kreipkitės į mane. Aš jums padėsiu tarpininkavime ir tuo būdu būsite apsaugoti nuo išnaudojimų.

Taip pat padėdu išrūpinti įvairiausius dokumentus, šamadas ir tt.

Mano antrašas:

S. PAULO :—: rua Visconde de Parnahyba, 370.

K. UCKUS.

amžius bus minama žmonių istorijoje. Anksti tą dieną raudongūžė tupėjo neaukštėje plikoje kalvoje, prie Jerusės sienų, ir giedojo savo vaikeliams, buvusiems lizde.

Raudongūžė pasakė savo mažyliams apie stebuklingą dieną, kada Viešpats sutvėrė paukštėlius ir skirstė jiems vardus. Tą istoriją pasakodavo kiekviena raudongūžė, pradėdama nuo tos pirmosios, kuri girdėjo Dievo žodį ir iškrito iš Jo rankos.

— Veizdėkite, — liūdnai tarė ji — nuo tos dienos praslinko tiek daug metų, tiek tūžių peržydėjo, iš kiaušinėlių išsikėlė tiek paukštėlių, kad jų niekas nepajęgtų suskaičiuoti, o raudongūžė vis dar tebėra maža pilka paukštelė; ji vis dar neužsitarnavo raudonų plunksnelių.

Mažutėliai plačiai atskleidė savo snapus, klausinėdami, ar nemėgino jų pranokėjai nuveikti kurį nors didelį darbą, kad užsitarnavus tą brangų papušalą.

— Visos mes darėme, ką galėjome, — atsakė motina, — bet nė viena nepasiekė nepegeidaujamo tikslo. Pirmoji raudongūžė vieną kartą buvo susitikusi kitą tokį patį paukštelį ir tip jį pamilo, kad jos krūtinė liepsnojo. „Dabar aš suprantu, — mąstė ji, — Viešpats nerėję, kad aš labai labai mylėčiau, ir tuomet mano plunksnelės nusidažys ta meilės liepsna, kuri dega mano krūtinėje.“

je“. Bet ji klydo, kaip klydome mes visos ir kaip jūs klaidžiosite.

Iš puspilkių vaikučių kaklelių išsiveržė graudus cypasėjimas.

— Mes pasitikėjome dar savo draugais ir nareumu, — pasakė jo toliau senė motina. — Jau pirmoji raudongūžė darėsi kovėsi su kitais paukščiais ir jos krūtinėje degė kova liepsna. „Mano plunksnelės turės paraudonuoti nuo kovų aistros, degančios mano krūtinėje, — mąstė ji. Bet ji labai klydo, kaip klydame mes visos ir kaip jūs klaidžiosite.

Mažieji narsiai cypėjo tvirtindami, kad ir jie mėginsią išsikvoti Dievo pažadėtąją dovana, bet senė paukštelė liūdnai tvirtino, kad tas yra negalima. Jiems nėra ko tikėtis, kadangi daug įžymių pranokėjų nieko nepasiekė. Ką jie daugiau begalai, išsėkyrus meilę, glėbės ir kova? Ką jie bogai?..

Paukštelė nepabagė savo žodžių, nes iš Jeruzalės vartų išėjo žmonių minia ir artines į kalvą, kur buvo jos lizdelis. Jojo raiteliai kaustytais arkliais, ėjo kariai ginkluoti kardais, budeliai nešė vėnis ir kūjus, iškilmingai žygiavo dvasininkai ir teisėjai, ėjo verkančios moterys, o priešakyje dūko ir kaukė nudrįskėlių valkatų gauja.

Mažoji pilka paukštelė drebėdama tupėjo šalia lizdo. Ji bijojo, kad erškėtinės bus sulaimdytas, o jos vaikeliai sumindžioti.

— Veizdėkite, — sakė ji; kietai pri-

siglauskite vienas prie kito ir nejudėkite! Ana, arklys eina stačiai į mus! Ana ateina kareivis; jo korpės geležimi apkanstytos! Stačiai į mus velkasi visa gauja! — Paukštelė suvirpėjo ir nutilo.

Ji, rodos, pamiršusi gresianti pavojų, staiga šoko į lizdą ir savo sparnais aplojo paukštėlius. — Čia jau per daug baisu, — sakė ji, — aš nenoriu, kad jūs tą matytumėte, nes veda kryžiuoti tris galvažudžius.

Ji drebėdama skėtė sparnus, kad paukšteliai netko nepamatytų. Mažieji girdėjo griausmingą kūjo stukėjimą, sopulingus dejavimus ir iš stancios minios klegę. Raudongūžė žvalgėsi, kas čia dedasi. Susingusių iš baimės akučių ji negalėjo atitraukti nuo trijų nelaimingųjų.

— Koki žiaurūs yra žmonės! — mąstė paukštelė. — Negana, kad jie tuos tris vargšus prikėlė prie kryžių, bet vienam jie užmovė ant galvos dar erškėčių vainiką. Aš matau, kaip gyliai bado jo kaktą. O tas žmogus toks gražus, jo žvilgnis toks malonus, kad negalima jo nė mylėti. Kai aš matau jo kentėjimus, rodosi, tarytum, kalavijas bado mano širdį.

Paukštelė vis labiau ir labiau gailėjo nukryžiuotojo su erškėčių vainiku.

— Jeigu aš būčiau aras, — galvojo ji, — aš ištraukčiau vėnis iš jo rankų ir štriais nagais išgainiočiau jo kankintojus.

Ji regėjo, kaip kraujo lašai varva iš nukryžiuotojo kaktos, ir ji daugiau nebegalėjo iškentėti lizdelyje.

— Nors aš esu maža ir silpna, bet vis tik aš turiu gelbėti nelaimingąjį kankinį, — mąstė paukštelė.

Ji išskrido iš lizdo, pakilo į padanges ir skraidė aukštai, ties nukryžiuotojo galva.

Ji ilgai skraidė, neatsidrašindama prisitrinti, nes buvo maža, baili paukštelė, niekuomet neprisiartinusi prie žmogaus. Bet palengva ji įsidrašino, prisitino prie kankinio ir snapeliu ištraukė vieną dyglį, įsismeigusį į nukryžiuotojo kaktą. Tuo metu ant paukštelės sprando nukrito vienas tos nelaimingojo kraujo lašas. Lašas greitai pasiliejo ir raudonai nudužė jos kaklą.

Kai paukštelė sugrįžo į lizdą, jos vaikai suriko:

— Tavo krūtinėje raudonos plunksnelės! Jos raudonesnės už rožės žiedus! — Tai tik kraujo lašelis, nukritęs nuo to nelaimingojo žmogaus kaktos, — atsakė motina. — Kraują aš tuojau nusiplausiu upelyje.

Kiek nesistengė mažoji paukštelė nusiplauti, raudonas lopinėlis neišnyko, o kai išaugo jos vaikeliai, jų kakleliai ir krūtinėlės buvo skaisčiai raudonai nudužytos. Taip ir pasiliko ligi mūsų dienu.

Išvertė K. P.

Isradimas, kuris pa- keis akinius.

Kelno universiteto prof. Heine padarė idėjų ir svarbų išradimą.

Visiems akinių nešiojams yra gerai žinomi tie nepatogumai, kurie susiję su akiniais. Akiniai žymiai susiaurina matymo lauką, nes jie nedalyvauja drauge su akimis judėjime; šalty stiklai apraso; lietuje per akinius sunku matyti; jie paudžia n š ir t. t.

Prof. Heine išradimas pakeičia akinius ir neturi anksčiau minėtų defektų.

Prof. Heine nušifuotą reikalingos formos stiklą deda tiesiog ant priešakinės skies obuolio dalies po vokais. Stiklas visiškai prigula prie raginės luobelės ir sklėros.

Tokiu būdu, matymo laukas nesusiaurina, nes stiklas juda kartu su akimi; jis neaprasoja, nes jį, kaip ir akies obuolį nuolat valo akies vokai.

E-tetiškai pliusai dideli, nes nereikia nešioti ant nosies visos stiklo ir jiems likyti prietaisui.

Pavojus sužeisti stiklus akis žymiai mažesnis, negu su akiniais, nes jie gerai apsaugoti vokų ir galvos kaulų, niekus nekliūva.

Jei kas abejotų, kad stiklus galima įsidėti į akis, tai tiems galima pasakyti, kad ši operacija tiek pat lengvai daroma, kaip kad įsidedant burnon dūbtinius dantis.

Gdytojai pakanka parodyti vieną kartą, kaip stiklai įsistato ir pakanka,

AR VERTA DAUGIAU GY- VENTI KAIP 100 METU?

Anglijoje yra labai daug žmonių, kurie yra pragyvenę po šimtą ir daugiau metų. Anglų laikraščiuose dažnai galima užtikti šių senelių gyvenimo aprašymus, jų pažiūras į šių dienų prašmatnybes. Taip pav. laikraščiai praneša, kad ponis X, kuri turi 100 metų, geriau sutinka trumpus sijonus, negu ilgus nešioti; ponis Y, kuri jau skaito sau 105 m., nusikirpo plaukus a la garcone ir t. t. Tačiau niekas iki šiol nepasidomėjo, ar šie šimtmečiai asmenys patenkinti, kad sulaukė tokio ilgo amžiaus.

Šiomis dienomis Londono "Daily Mail" dienraščio reporteris aplankė senelių prieglauda ir kalbėjosi su 102 metų tos prieglaudos gyventoja p. Mary Priest.

Ponia Priest verta ne tik spaudos dėmesio, bet ir viso pasaulio. Yra tarsi dar pilna gyvenimo ir didelių

kad toliau pats sau tuos stiklus įsistatytų.

Akis prie stiklo pripranta labai greit.

Bet toki stiklai ne tik išlygina akies trūkumą, jie ją delimi ir gydo, ypač vaikų akis. Sudarant tam tikrą spaudimą, akis ilgainiui atitaiso savo funkciją.

Be to, tokiais įstatomais stiklais galima keisti akies išvaizdą, spalvą ir t. t.

noru moteris. Į reporterio klausimus atsakinėjo atvirai ir labai sąmojingai.

Į reporterio klausimą, ar verta gyventi iki 102 metų, ponis Priest kategoriškai atkirto. — Ne, neverta. — Toki senatvė — nėra laimė. Neverta esą sulaukti šimto metų, Tik pažūrėk tamsta — tęsė toliau senelė — Geri žmonės užvertė mane gėlėmis, atsiųsta šimtai telegramų su geriausiais linkėjimais; prieglaudos virtuvės vadovybė iškepė man pudingą. Senelė parodė gražų tortą, ant kurio degė 102 žvakės (senas anglų paprotys liepia gimimo dienoje uždegti tiek žvakų, kiek tas asmuo turi metų). Visi su dideliu atsidavimu — kalbėjo toliau senelė — prižiūri mane, tačiau... nesu laiminga. Reporteris dar labiau susidomėjo šiais senelės žodžiais.

— Ko gi tamsta trūksta?

— Ko man trūksta?... Jaunystės rūpesčių, tų rūpesčių ir troškimų, kurie pridūda gyvenimui tiek žavingumo. Tamsta tik pagalvok: Kuomet turi 100 metų, tai viskas nuo mūų nusigręžia, vin liūdesys pasilieka. Trošku sunkaus ir kieto darbo, kurį galėčiau nugalėti. Ach, kad galėčiau dabar turėti 80 metų!

Nėra pasaulyje tokio žmogaus, kuris mane pažintų, kada būvau jauna. Tamsta tik pamanyk, taip tarsi atodo, lyg niekuomet nebuvau jauna, nes šian dieną nėra tų liūdininkų...

Ne, tamsta, senatvė nėra maloni, nors būtum ir sveikas.

Žurnalistas pamąstė, po to pakla-

„Lietuvio Brazilijoje“

prenumeratos kaina:

Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoje:	
metams	12\$000
pusei metų	7\$000
3 mėnesiams	4\$000
] Lietuvą ar kitą šalį:	
metams	18\$000
pusei metų	10\$000
Už paieškojimus	
vienam mėnesiui	5\$000
Už pašto dežutę 1764	
metams	2\$000

sė: — O be jaunystės ką dar tamsta norėtumei prašyti Dievą?
— Tamsta nesijuk — atkirto senelė, norėčiau dar nors vieną kartą gyvenime nueiti į virtuvę, išplauti grindis, išmažgoti indus' nueiti turgun, atgabenti maist', išvirti pietus, viską sutvarkyti ir atsigulti po sunkaus darbo, kad pajusčiau malonumą užtarnauto poilsio. Bet, deja, kojos neleidžia man to padaryti. Senelė prisimerkė ir nutilo.
Reporteris tyliai išslinko iš kambario ir koridory nušluostė ašaras.

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO“
Isteigta 1890 metais

Atlieka įvairiausius darbus fotografijų srity. Specialybė padidiniame, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalingai. Daro iš senų fotografijų naujas.

Arthur Schmidt
Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103) S. Paulo.

DRAS. P. A. BIELIK
IŠ KIJEVO

Akušerija, moterų ligos ir ichiurgija.

Priėmimo valandos: nuo 10 iki 12 val. Praça da Sé, 26 1 andar, Telef. 2-2349.

Lloyd Sabauda

ITALIJOS NAVIGACIJOS KOMPANIJA

Laivai išeina iš Santos į

LAIVAI	BUENOS AIRES	EUROPA	
Pssa Maria	—	23 Baland.	Rio, Cadiz, Barc., e Villaf e Gen.
Conte Rosso	28 Baland.	8 Gegužės	Rio, Napoles e Genova
Pssa Giovanna	11 Gegužės	27 Gegužės	Rio, Cadiz, Barc., Villaf e Gen.
Conte Verde	20 Geguž.	30 Gegužės	Rio, Napoles e Genova
Conte Rosso	10 Birželio	21 Birželio	Rio, Cadiz, Barc, Villof e Genova

Keleiviams ir jų bagažui specialiai traukinys, kuris išeina iš stoties Luz 13 val. ir nuvyksta iki pat uostui.
Darome samadas iš Europos.
RIO DE JANEIRO: Avenida Rio Branco, 35 Tel. 3-2923
S. PAULO: Rua Libero Badaró, 45 Tel. 2-3651
SANTOS Rua 15 de Novembro, 182 Tel. Cent.1080

Kas norėtų igyti specialybę ar turimą specialybę papildyti teoretinėmis žiniomis, kreipkitės į **Rusų Politechnikos mokyklą** (Amerikonų Sąjungos North American Y. M. C. A.)

Užakių dėstymo metodas.

Knygos ir spausdintos lekcijos siunčiamos į viso pasaulio šalis. Skyriai: 1) Inžineria statybinė, 2) Elektro technika, 3) Mechanica. Be to kursai braižytojams, konstruktoriams, meisteriams — dešimtininkams, 4) Komercinis skyrius, 5) Agronomija, 6) Gimnazijų ir realinių mokyklų kursas (bendras lavinimasis), 7) Kalbos: prancūzų, anglų, vokiečių, lotynų.

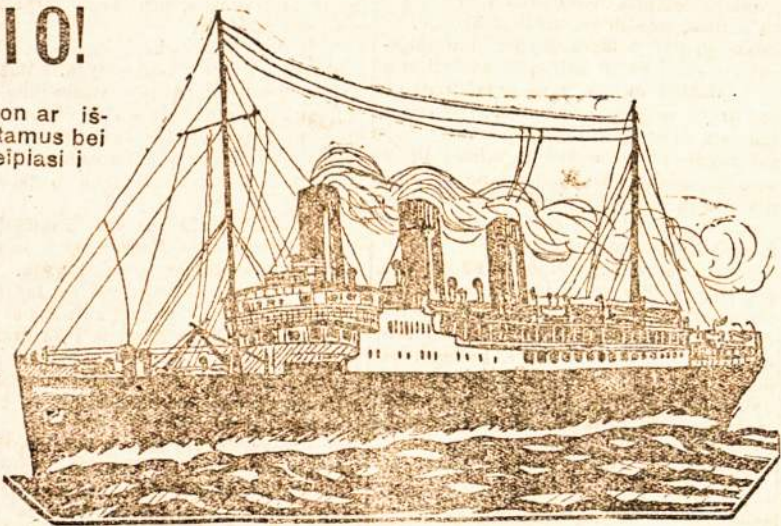
Reikalaukite programų (išsiunčiama veltui).
Antrašas: Russian Correspondence School of the North American Y. M. C. A. 10 Bd. Montparnasse, PARIS, 15 FRANCE.

DĖMESIO!

Kas nori važiuoti Lietuvon ar iškviesti iš Lietuvos savo pažįstamus bei gimines papiginta kaina, tekreipiasi į

CASA BERNARDO
R. S-ta Ephigenia, 39-C.

Čia gaus laivakortes į rąkas be jokio laukimo
Patarnavimas garantuotas.

D-ras Koloman Rédey.
CHIRURGAS — DENTISTAS

Gydo ligonius be skausmų, stato dantis ir atlieka kitus darbus.

Kainos prieinamos
Rua Ypiranga, 69.
São Paulo.

Dr. P. Savaya.

Dipl. universit. Heidelberg.)
Vidujinių ir vėnėros ligų.

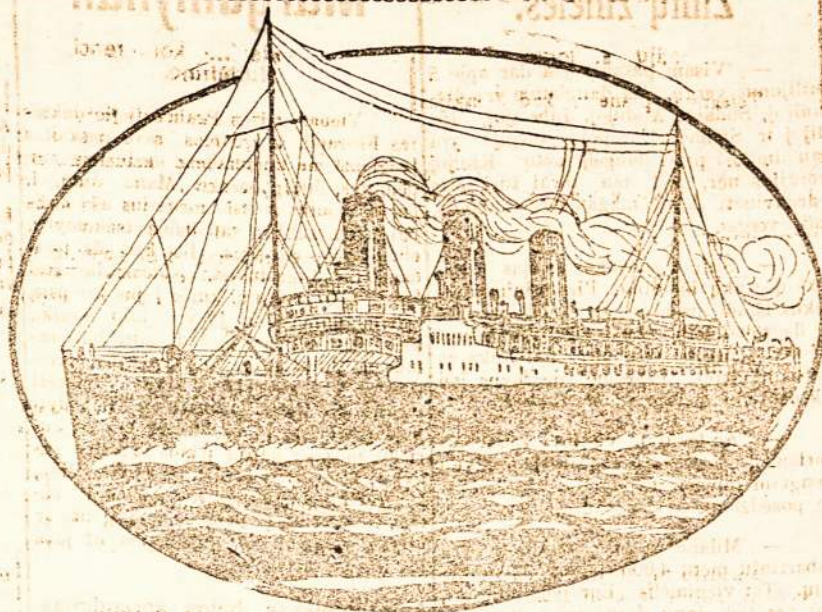
Gydo kalnų spinduliais (ultravioletiniais).
Priėmimo val. 10—12 ir 15—19 supranta lietuviškai.
Praça da Republica 44
APP. 7. Tel. 4-3488

DOMĖS

Jei norit važiuoti Lietuvon ar iškviešti iš Lietuvos savo giminių bei pažįstamų, kreipkitės į

AGENCIA
"EUROPA"

Praca do Correio 16 (sobrado)
Patarnavimas pažinimas.
Tik neužmirškite antrašą.
Praca do Correio, 16.

Naujiena!! RUSISKA PIRTIS

su garu ir šilumtelėmis.
Mokėjimas.

1 asmeniui 3\$00 2 asmenims 4\$000
3 — 5\$00 4 — 6\$000
Pirtis veikia antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais nuo 1 val. dien. Sekmadieniais nuo 8 val. ryto.

Rua São Caetano 225
Telefonas 9-2751

Aptieka "MUNICIPAL"

Aptiekos įvairios prekės, cheminiai išdirbiniai, mineralų vandens, parfumerija vietos ir užsienio išdirbimo

A. GORENSTEIN

Rua Barão de Itapetininga
N. 36
Telef. 4-7757

JUS RRIVALOTE PRADĖTI TAUPYTI!

Įdėdami 50\$000, galite atidaryti savo einamąją sąskaitą su 4 ir puo mėtinių nuosimčių. Galit kasdien išimti pinigų esant reiklui.
Tiktai

BANCO GERMANICO

Rua Alvares Pentead 17, kertė Rua Quitanda.

DOMĖS! Dar galima gauti „Mano Ašarėlė“ eilių knygele pas laikraščių platintojus šiose vietose: Mocoje, prie šv. Antano bažn., ir Luz sodo.

Villa Mathilde (1-a Secção)

Eugenio Facchini nuosavybė.

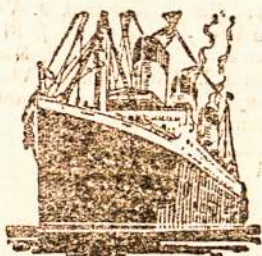
Geriausi sklypai išsimokėjimui, su elektros šviesa ir kitais patogumais. Jau pastatyta daugiau 1.000 namų. Prie pat stoties Villa Mathilde (E. F. C. do B.) 16 traukinių kasdien iš stoties Braz.
Su miestu jungia plati (40 metrų pločio) avenida municipal. Mėnesinis mokėjimas nuo 50\$000.
Susikalbėti galima visomis Europos kalbomis.

Tartis — L. C. Facchini — Telef. 2-4403

Fraça da Sè, 3 — 4-a andar.

arba su generaline agencia: Facchini & Cia. Ltda.

Rua General Osorio, 3. Telef. 4-2566,
nuo 8 val. ryto iki 7 val. vak. ir šventad. nuo 8 val. ry. iki 4 val. vak.

Dêmesio

Norintieji važiuoti Lietuvon ar iškviešti iš Lietuvos savo gimines bei pažįstamus ir kitas šalis, kreipkitės į mūsų

AGENCIA

FACCHINI & CIA. LTDA.

Rua General Osorio nr. 3

priešais naują Sorocabano stotį. Visus tame reikale reikalingus patarnavimus mūsų taiteičiams atliekame greitai ir sąžiningai, laivakortes parduodam pigiau-imis kainomis, taip pat išrūpinam iš policijos išamada.

«Navigazione Generale Italiana»

Nuolatinis keleiviams aptarnavimas tarp Santos ir Genova per 12 dienų su didžiausiais ir patogiais įrengtais laivais.

„DUILIO“ — — — — — 24,000 tonų
„GIULIO CESARE“ — — — — — 22,000 tonų

Iš Santos išvažiuoia:

į Montevideo ir Buenos - Aires	į Europą
„DUILIO“ — — — — —	— — — — — 26 Bal.
„GIULIO“ — — — — — 9 Geguž.	— — — — — 18 Geguž.
„DUILIO“ — — — — — 2 Birželio	— — — — — 13 Birželio

Specialus traukinys iki nusto. Susisiekimas tarp Pietų Amerikos ir Vidurinės Europos per Genova Greičiausiai išrūpinamos laivakortes ir samados 3-čios klasės nuo ir į Kauną, Vilnių, Varšuvą, Tarnopol, Liet. Brastą, Krakovą, Lembergą, Kijevą, Cernovicą, Constanca ir kitus žinom. Europos m. Geras patarnavimas, ligonių slaugymas ir pazymėtinas 3-ios klas. vokiskai, ungariskai ir kroatiskai kalbančio personalo sąžiningumas.

Visas žinias teikia laivų bendrove: „ITALIA — AMERICA“
RIO de JANEIRO: Avenida Rio Branco, 1. SANTOS: Praça Republica, 26
S. PAULO: Rua Alvares Pentead 31-A

Motinos Diena.

Gegužės 5 d. visoje Lietuvoje bus švenčiama „Motinos Diena“. Tam tikslui susiorganizavęs komitetas kviečia visą lietuvišką visuomenę, organizacijas bei įstaigas aktingai prie to prisidėti. Savo atšaukime tas komitetas tarp kitko taip sako:

„Šeimos reikšmė žmonijai yra didelė. Todėl į šeimos gyvenimą kreipiamas ypatingas dėmesys... Šeimos širdis, šeimos siela yra motina, kuriai pagerbti ir yra skirta metuošė viena diena — Motinos Diena“.

„Motinos Dienos uždavinys yra išskirti motinos nuopelnus, jos pasiaukojimą, išreikšti dėkingumą, meilę ir padėti varge ir skurdė esančioms motinoms.“

Brazilijos lietuvių tarpe Motinos Dieną irgi manoma organizuoti. Kaip teko patirti lietuvių mokyklų mokytojai man'o surengti tą dieną mokiniams ir bendrai vaikams atitinkamas paskaitas — pamokas, o taip pat paskaitą ir prakalbas ir platesnei visuomenei.

Programa ir tvarka bus pranešta spaudoje vėliau.

Nauja kolonizacija... Veneroje.

Rusų astronomas profesorius Stratonov Prahos laikraščiuose parašė įdomų straipsnį. Jis tarp kitko sako, kad už keletą šimtų metų Žemėje tiek daug bus žmonių, kad jiems neužteks vietos gyventi. Todėl žmonės pradės kolonizuotis kitoje planetoje — Veneroje, kur visos klimato sąlygos yra net geresnės, negu Žemėje. Į tą planetą žmonės imigruos panašiai kaip dabar į Š. Ameriką ar kur kitur, tik žinoma, ne garlaiviais, bet orlaiviais ir specialiai raketiniais balionais. „Dabar atrodo tas tikra fantazija, bet už kelių šimtų metų bus tikrelybė, panašiai kaip tam atgal 35 metai buvo dalykai su laksymu ore orlaiviais“, bulgia t. š. žodžiais šis profesorius savo straipsnį.

Kaip ten bebūtų, bet visgi faktas, kad progresas visose gyvenimo srityse smarkiai žengia pirmyn.

Pašalinis pranešimas

Atviras laiškas.

P. ŠIPUČIUI

G. T.

Maloniai prašau Tamstos grąžinti man mano paskolintus Tamstai pinigų ir atsiimti savo fotografijos aparatą.

Pranešu, kad jei iki šio mėn. 25 d. nebus tas atliktas, tai būsiu priverstas Tamstos aparatą parduoti, nes man būtinai yra reikalingi pinigai.

Su Paagarba

E. šurnaitė

Balandžio 15 d.

VILLA PRUDENTE, rua São Salvador 30

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ATSAKYMAI.

P. Z. Raliui. Tamstos skundą gauname. Jį atsakysime plačiau, kai šį dalyką nuodugniai ištyrime.

Žinių žinelės.

— Visam pasauly yra dar apie 5 milijonus vergų. Jų daugiausia yra Abisinijoje, Sudane, Arabijoje, Liberijoje, Indijoje ir Siame. Europoje vergija yra jau dingusi prieš daugelį metų. Kinijoje vergijos nėra, bet ten tėvai turi teisę pardavinėti savo mažamotes dukteris, kaip verges.

— Šiomet sukanka šimtas metų nuo degtukų išradimo. Pirmutinius degtukus išrado prancūzų prof. Teuar, bet jo degtukai buvo nepatogūs, nes reikėjo su savim nešioti visuomet buteliuką su sieros rūkštim. Pagerino degtukus jau tikrus 1830 metais anglas Uolker.

— Australijoje, Valijos valstybėje parlamento atstovai posėdžiauja puikiai įrengtame laive ir tai dėl to, kad publika posėdžiauti nekludytų.

— Milano mieste (Italijoje) yra dabartiniu metu 4.000 dainavimo mokytojų. Tai vienintėlis Europoje miestas, kur yra tiek daug dainininkų, nes mokytojai be mokinių nebūna.

— Brazilijos lietuvių Susivienijimas São Paulo mieste Bom Retiro visuotinam susirinkime savo organizacijai ir savo organui „Garsas“ priėmė komunistinį obalsį: „visų šalių proletarai, vienykitės“.

— Rusija skolinga Anglijai 962.615 000 svarų sterlingų, už kurią suma vien tik nuominių turi sumokėti 255 milijonus svarų.

— Balandžio 17 d. popiežius Pijus XI priėmė specialią audijenciją 1.000 Italijos profesorių, kurie buvo atvykę jam sudėti vizitą.

— Balandžio 17 d. Kanadoje Toronto provincijoje buvo nedidelis žemės drebėjimas. Šioje provincijoje gyvena ir lietuviai.

— Londone 17 balandžio parduota viena kyga „Lycida“ už 1.020 svarų. Ši knyga yra išleista dar 1638 metais.

— Romoje tapo įsteigta žurnalistų mokykla, kurios direktorium paskirtas popiežiaus oficiozo redaktorius.

— Julio Prestes, naujai išrinktas Brazilijos prezidentas, kai tik oficialiai gegužės 15 d. Kongreso bus patvirtintas vyks vizituoti į Ameriką. Tam tikslui jau rengiamas laivas „Balpendy“ Lloyd Brazilero linijos.

— Balandžio 16 d. suakiai susirgo Brazilijos kardinolas Joaquim Arcoverde.

P. JONA BUSLIŲ prašome užėiti į „Liet. Braz.“ Redakciją. Yra svarbus reikalas.

Margumynai.

Nuramino.

Vienas garbus Prancūzijoje daktaras Florand, b igdamas savo paskaitas baigiantiems universitetą medicinos studentams, šitaip pasakė: „Mano draugai, per aštuonius mokslo mėnesius aš dažnai jums primindavau didelę atsakomybę, einant savo pareigas. Bet kad jūs per daug nenūsigastumėt, įsidėmėkite štai ką: iš 100 pacientų, kurie į jus kreipsis, būkite tikri, — 50 jų yra taip sveiki, kaip jūs ir aš; del jų tad galite būti ramūs. Iš 50 kitų yra 25, kurie į jus kreipdamiesi yra pasiryžę iš anksto netikėti tai ką jūs jiems patarsite ir nepildyti jūsų patarimų. Iš 25 likusių yra 10, kuriems mokslas negali jokios pagalbos suteikti; kitai dešimčiai, nors mokslas žino, kas reikalinga, bet jiems jau nėra vilties. Likusiems gi penkiems jūs galite ir privalote sąžiningai pagelbėti ir už juos jūs būsite atsakomi.“

Amerikoniškas bylos sprendimas.

Amerikiečiai viską daro greitai; jie greit sprendžia ir bylas. Aukštasis teismas Oborno mieste, Naujorko valstybėje, per 14 minučių išnagrinėjo bylą dėl Oberne įvykusių gruodžio 11 d. kruvinių riaušių ir trims kaltinamiems paskyrė mirties bausmę. Per 10 minučių trys mirties bausmės!

Pasmerkietį pasodinti kalėjime Sing-Sing, kuriame laikomi nuteisti mirties bausmė turėjo būti įvykdyta kovo 31 d.

Gražiausias pasaulio perlas.

Londonau atvežtas neseniai gražiausias ir brangiausias pasaulio perlas. Jis gra riešuto didumo, bet neturi jokio įtikimo ir dėlto vertinamas 180.000 svarų sterlingų (apie 9 milijonei litų). Šis perlas rastas Indijos vandenyne, Persijos pakraščiuose.

Mūsų kraujas.

Mažai kas žinome, iš ko susidaro mūsų kraujas. Mokslininkai ištyrė, kad jis susidaro iš skystimo, serumu vadinamo, kuriame jungiasi balti ir raudoni kraujo gumulėliai. Suaugęs žmogus (apie 20-40 metų) turi tų kraujo gumulėlių: moterys nuo 5-6 milijonų — tik viename milimetre, Raudonų gumulėlių procentas vyruose apie 85-100, moteryse 75-90. Baltų kraujo gumulėlių žmogaus kune yra maždaug nuo 450 ligi 850 tūkst. kubiniame milimetre (kraujo laše).

SKAITYKIT IR PLĀTINKIT „Lietuvis Brazilijoje“

Dėmesio!

Jei norite nešioti rūbus gerai pasiūtus, tai visi kreipkitės į mūsų rūbų siuvyklą

Rua Canindé N. 75

Bondé N. 49 — Canindé.

Darbas atliekamas greitai ir gera. Mūsų tautiečiams daroma didelė nuolaida. Siuvama ir išsimokėjimui Susikalbama visomis Europos kalbomis.

Siuvama taip pat ir moterų rūbai.

PETRUITIS ir AKULIČIUS

VELYKINIAI GUDU PAPROCIAI.

Apie Velykas (kovo 25 d.) esti Apreiškimo šventė. Gudai sako, kad tą dieną dirbti esanti didelė nuodėmė; nė paukščiai tą dieną neturi krautis liadų.

Pavakare mergaitės susirenka ant kokios kalvos ir šaukia pavasari. Pradedą šitokiais žodžiais: „Dievo Motina, palaimink mus, žiemai pavasari prisaukti, vasarą atverti“; paskui dainuoja pavasario dainas. Štai viena jų:

„Šventas apreiškimas,
duok mums aukso saulelę,
kad ištirpintų žemę,
kad ateitų gražus pavasaris:
idant sprogtų šakelės,
idant gėlės žydėtų,
idant pievos žaliuotų,
ir mūsų dirvos apsidengtų rūbu“.

Verbu sekmadienį vienas iš šeimos turi būtinai eiti į bažnyčią parsinešti šventintos verbos (gluosnio šakelės), kuria paskui pirmą kartą išvaro galvijus į ganyklą.

Didysis ketvirtadienis turi ypatingos svarbos. Dieną prieš tai gudai eina į pirtį išsimaudyti. Velykas, pradeda mažomis pramogėlėmis — viešėjimais ir žaidimais. Senovėje buvo tokis paprotys, kad eidavo per dvarus, dainuodami ir sveikindami, ir rinkdavo visokių gerų daiktų: kiaušinių, lašinių, dešrų ir kepinų. Tuo tikslu susitelkdavo daug asmenų. Vienas būdavo dainų vadžiotojas, kitas grieždavo, trečias rinkdavo dovanas, kiti pritarė dainoms. Dvasiniškai paskui išnaikino tą paprotį.

Per atvelyki gudai eina į „Raudoniją“. Tai yra šventė pavargusiems gimnaciems. Tą dieną gudai dirba iki pietų, o po pietų eina ant kapinių aplankyti mirusių mylimųjų, kame padėsto ant jų kapo kiaušinių. Kiekviena šeima ant savųjų kapų laiko pamaldas už mirusius; paskui padaro pokylį, kame valgo ir geria. Vakare jaunuomenė susirenka į kaimo užėigą šokti. Apie tos dienos šventimą yra šitokia gudų patarlė.

„Per Radoniją
aria iki pietų,
po pietų verkia,
o vakare šoka.“

PASTO DEZUTE.

Redakcijoje yra laisvė:

D. Beividui, B. Gverždžiniui, V. Barusevičiui, P. Paškevičiui, Ant Lukašui, Alf. Jodovalkui, P. Rubliauskui, P. Stankevičiui, Ant. Dutkui, J. Dimšai, D. Jurgaičiui, J. Gavėnei, V. Magalengai, K. Bacevičiui, V. Rozenbergui, A. Murniui, M. Babulauskui, St. Kvieskai, E. Valaškait, J. Vaboliui, Ad. Kvieskai, P. Janiuliui, Af. Babulauskui, P. Vilkiui, M. Kazakevičiui, Ad. Alejunui, Pr. Kančelskiui, Br. Kaminskui, J. Garškai, J. Vilkauskui, Ign. Kriščiūnui, St. Krašauskui, Ant. Klimavičiui, J. Vinskunui, St. Vasilauskui, K. Staškūnui, Ant. Bukauskui, A. Česnaičiui, J. Satkūnui, J. Varnui, T. Bendinskui, J. Mačiuliui, J. Rinkevičiui, J. Visockiui, Pr. Budžiui, P. Matulčiui, V. Liubčikiui, E. Laucevičienei, Vladuf Veseliauskui, P. Jakučiūnui, Šablevičiui ir šiaučiūnui.

Pamestas pasas.

Jonas Zmitravičius kilęs iš Alytaus apskr., Pivašiunų valsč., Būdžių k. paieško savo pamesta užsienio pasą, išduotą Kune Vidas Reikalų Ministrijos Pasų skyriuje.

Kas rado, prašoma grąžinti į „Lietuvio Brazilijoje“ Redakciją